

8. Wdzięczność, która rodzi się z pewności wiary

W modlitwie zawierzenia przepaść grzeszności i ufności winny prowadzić do przepaści wdzięczności, wyrażającej najwyższy stopień naszego zaufania Bogu – naszą pewność wiary. Jeżeli będziesz żył ze świadomością, że przez ciebie dokonuje się wiele zła, to będziesz chciał wierzyć nie tylko w to, że Maryja, której oddałeś się, to zło naprawi, ale i w to, że Ona już je naprawia. A jeżeli twoja ufność stanie się pewnością wiary, to zrodzi się w tobie również wielka wdzięczność.

W sytuacji doświadczania bezmiaru własnej grzeszności możesz wtedy ograniczać swoją modlitwę zawierzenia do samego tylko słowa: „ d z i ę k u j ę ” .

Podejmując modlitwę zawierzenia, staraj się dziękować Maryi za to, że to Ona w tobie żyje Ewangelią, że to Ona pełni w tobie Jego wolę. Wówczas nie musisz już mówić: *Maryjo, proszę módl się za mnie, Ty sama oczekuj we mnie na Eucharystię, Ty żyj we mnie*, ale możesz powiedzieć: *dziękuję Ci, Maryjo, że we mnie i za mnie modlisz się, że we mnie i za mnie patrzysz z miłością na swojego Syna ukrytego w Najświętszym Sakramencie, że we mnie i za mnie oczekujesz na Eucharystię i uczestniczysz w niej, że we mnie i za mnie żyjesz.*

Skoro Matka Boża jest dana ci jako Ta, poprzez którą Chrystus chce ciebie ocalać, przez którą chce rozlewać nad tobą swoje miłosierdzie i zanurzać cię w swojej Odkupieńczej Ofierze, to nie odtrącaj tej łaski. Niech twoje krótkie, ale częste – możliwie jak najczęstsze – akty strzeliste będą aktami ufności i wdzięczności. Niech będą twoim wyznaniem: *Maryjo, Ty widzisz, że jestem przepaścią słabości i grzeszności, ale Ty możesz sprawić, że będzie we mnie również przepaść ufnej wdzięczności – n i e m o j e j , a l e T w o j e j , M a r y j o . Dziękuję Ci, że przez komunię życia ze mną Ty sama ufnie przywołujesz przepaść Bożego miłosierdzia.*

Tak więc, gdy mimo doświadczania dna naszej nędzy zdobywamy się w modlitwie zawierzenia, aby prosić Maryję o ufność i z góry Jej dziękować, nasze działanie może zacząć stawać się działaniem Maryi.

(Por. Zeszyt RRN nr 20: *Komunia życia z Maryją*, rozdz. II, 3. „Przepaść wdzięczności”)